

تبیین مفهوم انعطاف پذیری در مدیریت کیفیت فضاهای شهرسازی و معماری

سیماجلیل پوراقدم 1، سعید ضحاکان 2، و سیناجلیل پوراقدم 3

1 کارشناس ارشد، دانشگاه آزاداسلامی، واحد تهران غرب، گروه معماری، تهران، ایران

simajalilpoor@yahoo.com

2 عضو هیأت علمی، دانشگاه آزاداسلامی، واحد میانداوب، گروه معماری، آذربایجان غربی، ایران

zahhakan_saeed@yahoo.com

3 مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه معماری، اصفهان، ایران

Jalilpour_sina@yahoo.com

چکیده

کیفیتی که محیط‌های معماری و شهرسازی را به‌عنوان عناصری تلفیقی، در جهت تأمین منافع چندگانه کاربران و افزایش منفعت همه جانبه «مدیریت» می‌کند، «انعطاف پذیری» می‌نامیم. برای دستیابی به کیفیت «انعطاف پذیری» معماری و شهرسازی «پر محتوا» و «زنده» باید به مفاهیم ساده و پیچیده در بستر طراحی توجه کرد و در نهایت ویژگی‌های بصری قابل ملاحظه‌ای را خلق نمود که ما را به سوی اهدافی چون «تأمین نیازهای عملکردی فضا با حداکثر کارایی»، «سودمندی مدیریتی و عملیاتی»، «صرفه‌جویی هزینه‌های ساخت در دراز مدت»، «صرفه‌جویی در وقت»، «تأمین نیازهای عاطفی انسان» و... هدایت می‌کند. این نوشتار «استراتژی طراحانه» در دو مقیاس «کلان» و «خرد» را در جهت سازمان‌دهی فضاهای ساخت از تئوری طرح تا اجرای آن مورد بررسی قرار می‌دهد و در نهایت ویژگی‌هایی را برای انعطاف‌پذیری فضاها برمی‌شمرد که به اندازه کافی «غنی» و «پیچیده» باشند تا به بهترین نحو ممکن تأمین همه نیازهای تمام ساحت‌های حیات انسان را تحقق بخشد.

واژه‌های کلیدی: انعطاف پذیری، مدیریت، کیفیت، معماری و شهرسازی